

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Η παραβολή του ασώτου είναι ένας κώδων που κτυπάει για την αυτοσυνειδησία όλων μας»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Καραβά ιερούργησε χθες Κυριακή 16 Φεβρουαρίου 2025, Κυριακή του Ασώτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ, όπου τέλεσε την Αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Ευαγγελιστού Μάρκου.

Στον Ναό τιμήθηκε και η μνήμη του Αγίου παιδομάρτυρος Ταρσιζίου, ο οποίος είναι προστάτης της νεότητας της Ενορίας.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος, αρχικά στην «περίφημη, ανεπανάληπτη και μοναδική παραβολή του ασώτου υιού», όπως χαρακτηριστικά είπε, σημείωσε πως σε αυτόν τον παραβολικό λόγο Του ο Κύριος «παρέθεσε όλο το μεγαλείο της τρυφεράς καρδιάς Του και της απερινοήτου αγάπης Του».

Ο άσωτος υιός, ζητώντας την κληρονομιά πριν από τον θάνατο του πατέρα του, διαπράττει έναν μεταφυσικό φόνο, απορρίπτοντας την πατρική αγάπη, είπε ο Σεβασμιώτατος. Έκανε λόγο για έναν λόγο «βαθιά πνευματικά ενδοσκοπικό που παρουσιάζει έκτυπα, ανάγλυφα δηλαδή, την τραγωδία της ανθρωπότητας», διότι, όπως εξήγησε, ο νεώτερος υιός της παραβολής «διέπραξε ένα τρομακτικό έγκλημα». «Δολοφόνησε μεταφυσικά τον πατέρα του, τον ευεργέτη του, τη ζωή του, την ύπαρξή του. Εκείνον ο οποίος του έδωσε τα πάντα δίδοντάς του την ζωή».

«Ο μεταφυσικός φόνος του πατέρα του συνίστατο στο γεγονός ότι ζήτησε να τον κληρονομήσει πριν ο πατέρας του να έχει αποβιώσει», πρόσθεσε ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως «δεν ανέμενε το φυσικό του θάνατο, αλλά τον επίσπευσε, τον έφερε πιο γρήγορα». «Αυτός είναι ο μεταφυσικός φόνος» της παραβολής που «καταδεικνύει την απρέπεια, την ασέβεια, την αγνωμοσύνη και το έγκλημα που συνέιχε την ύπαρξή του», τόνισε.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στην ασωτία την οποία έζησε ο μικρότερος υιός της παραβολής, επεσήμανε πως πρόκειται για «μια πραγματική και τρομακτική έκπτωση της ζωής μέσα στην πορνεία, δηλαδή στην απομείωση της ιερότητας του ανθρωπίνου σώματος και του ανθρωπίνου προσώπου». Πρόσθεσε δε τα όσα ο Απόστολος Παύλος αναφέρει «στον υπέροχο κηρυκτικό του λόγο στην προς Κορινθίους επιστολή», όπου λέει πως «η πορνεία είναι κακούργημα μέγιστο, γιατί αποϊεροποιεί το ανθρώπινο σώμα που είναι Ναός του Θεού και καθώς χωματοποιεί το ανθρώπινο σώμα με τη χυδαιότητα της σαρκολατρίας, κάνει το μέγιστο των εγκλημάτων. Δολοφονεί την αθάνατη και αιώνια ψυχή μας».

«Όλοι μας έχουμε πλημμυρίσει από τα δώρα της αγάπης του Θεού», πρόσθεσε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας παράλληλα πως «παίρνουμε αυτά τα δώρα, αυτόν τον πλούτο της αγάπης του Δημιουργού και τον δαπανούμε ή μάλλον τον αχρειώνουμε, τον εκπορνεύουμε μέσα σε μια ζωή παθών, ασέβειας, αστάθειας, πνευματικής ραστώνης και υποθερμίας, χοϊκότητας και εγκλωβισμού στο χωροχρόνο της καθημερινότητας χωρίς καμία πνευματική αναγωγή από την κτίση – που μας δίδεται ως δωρεά του Θεού – στον Κτίσαντα».

Και συνέχισε: «η καθημερινότητά μας είναι πραγματικά μια επανάληψη της τραγικής συμπεριφοράς του νεωτέρου υιού που απεκλήθη πλέον “άσωτος”, γιατί τα δώρα του Δημιουργού, τα απομειώνουμε ή μάλλον τα ευτελίζουμε ή τα

δαπανούμε σε πράγματα καθημερινά, μικρά, εφήμερα, ρέοντα που δεν έχουν αιώνια προοπτική, που δεν χαρίζουν στην ψυχή μας τη μέλλουσα δόξα».

«Φτάσαμε στο σημείο να νομοθετούμε ακόμη και την ανατροπή της ανθρώπινης φύσεως ως δήθεν εννόμου αγαθού, γιατί εδόθησαν κάποιες ντιρεκτίβες από κάποια σκοτεινά κέντρα που απεργάζονται την απομοίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας. Που θέλουν να μεταβάλουν τους ανθρώπους σε εξαρτήματα, σε ετεροκίνητα νευρόσπαστα, αυτά που λέμε μαριονέτες. Τα βλέπετε, τα ξέρετε». «Φτάσαμε στο σημείο και η πολιτεία μας και το πολιτικό προσωπικό της πατρίδος μας να διαπράξει αυτό το ανοσιούργημα και να θεσμοθετήσει την ανατροπή της ανθρώπινης οντολογίας ως δήθεν εννόμου αγαθού. Ζώντας, λοιπόν, ασώτως και ευτελίζοντας τα δώρα του Δημιουργού που είναι η έκφραση της απερινοήτου αγάπης Του» «κατανοούμε την τραγικότητα του σημερινού ασώτου υιού».

Στην συνέχεια έκανε αναφορά σε δυσάρεστα γεγονότα της επικαιρότητας που σχετίζονται με εφήβους και νέους, αλλά και στην προ ετών απομάκρυνση των κληρικών από τα σχολεία. «Η παραβολή του ασώτου είναι ένας κώδων που κτυπάει για την αυτοσυνειδησία όλων μας», υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας πως «με αυτούς τους λόγους ο Κύριος προσφέρει σε όλους τους αιώνες το αληθινό ήθος και το “είναι” του Παναγίου Θεού που υπάρχει ως Αγάπη. Ο τρόπος υπάρξεως του Θεού είναι η Αγάπη». «Όχι αυτή η ψεύτικη, κίβδηλη, χυδαία που χρησιμοποιεί ο διάβολος και τα όργανα του για να ευτελίσουν την αληθινή αγάπη, αλλά η γνήσια αγάπη» «που είναι μια ατελεύτητη, ανοιχτή αγκάλη μακροθυμίας και ζωής».

«Ο Πανάγιος Θεός είναι αγάπη και καλεί όλους αυτή την περίοδο της Τεσσαρακοστής να επιστρέψουν στην αυτογνωσία και στην πνευματική και οντολογική επάνοδο, στην αλήθεια των δώρων του Παναγίου Θεού», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, προσθέτοντας πως η περίοδος αυτή είναι «μια επίγνωση των απείρων δωρεών του Θεού που θα δούμε και πάλι να εκτυλίσσονται και να εκδιπλώνονται την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα, όταν ο Σιτευτός Μόσχος θα θυσιαστεί επάνω στο Σταυρό του Μαρτυρίου». «Επάνω στην Αγία Τράπεζα θα θυσιαστεί και πάλι για εμάς και θα γίνει για εμάς τροφή αθάνατος και αιώνιος».

Στη συνέχεια, κάνοντας λόγο για τον Άγιο Ταρσίζιο, τόνισε πως «αυτή τη θυσία μας υπενθυμίζει και η μνήμη του Αγίου Παιδομάρτυρος Ταρσιζίου από την πολιία αρχαιότητα της εν Ρώμη Αγίας Εκκλησίας, όταν ο νεανίας αυτός των δεκαπέντε μόλις ετών, μεταφέρων τα άχραντα δώρα του Σώματος και του Αίματος του Κυρίου για τη Μετάληψη των ασθενών και υπερασπιζόμενος την ευλογία που έφερε, μαρτύρησε από τους ειδωλολάτρες». «Αυτόν τον Παιδομάρτυρα υψώνει αυτή η ευλογημένη ενορία με την απομίμηση των ιερών κατακομβών της Ρώμης που διατηρεί στον υπόγειο χώρο. Μία πνευματική αναφορά στην Εκκλησία των

Κατακομβών, στους τρεις πρώτους αιώνες του μαρτυρίου και της μαρτυρίας, στην διαδοχή την μαρτυρική της αμωμότης πίστεως».

«Εμείς», συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, «κατά μίμηση του Παιδομάρτυρος Αγίου Ταρσιζίου καλούμεθα να μαρτυρήσουμε στον χώρο και στον χρόνο του 21ου αιώνας με το μαρτύριο όχι του αίματος, αλλά της συνειδήσεως». «Η Αγία μας Εκκλησία, μας προσφέρει τη Λειτουργική Αναφορά του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου από την πολιά αρχαιότητα της Αλεξανδρινής Λειτουργικής Παραδόσεως, την οποία» «τελούμε για να εισερχόμεθα πνευματικά, ηθικά, οντολογικά σε αυτή την ατμόσφαιρα των μαρτύρων και των Αγίων της πρώτης Εκκλησίας».

Τέλος, ευχήθηκε «αυτό το στάδιο που σε λίγο θα ανοιχθεί ενώπιόν μας και πάλι, της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, να αξιωθούμε να ζήσουμε το Πάθος του Κυρίου, την αγάπη την πυρίκαυστη για εμας του Σωτήρος μας και το μεγάλο δικό μας προσωπικό Πάσχα, το πέρασμά μας από την σκληρή ζωή των χωματοειδών πραγμάτων, των φθειρομένων, στην άφθαρτη και αιώνια πραγματικότητα των ουρανών που είναι η αθάνατος και η αιωνία πατρίδα όλων μας».

